

El Ripollès a Girona i la Guerra del Francès

El Ripollès a Girona i la Guerra del Francès

PERE JORDI PIELLA

Primer de tot cal felicitar als que han fet possible l'exposició La Guerra del Francès a les Comarques Gironines, que s'exhibeix ara al Museu Etnogràfic de Ripoll.

Estem davant d'una exposició itinerant, que ha passat per molts llocs de la província, i que ara recalca a Ripoll com un preludi de l'any de la capitalitat cultural.

S'ha volgut fer una exposició didàctica, en la qual donar compte de les darreres investigacions que s'han fet sobre un episodi que suposa una entrada traumàtica en l'era contemporània i que ha marcat, més del que a vegades es creu, l'actual situació espanyola i europea.

Però hi ha un aspecte que caldria posar de relleu a aquesta exposició i és que, territorialment, només es fixa en el que

s'anomena Girona-Costa Brava, amb una manca total d'atenció al que va passar en els anys de la Guerra del Francès a les comarques muntanyenques de la Garrotxa, el Ripollès i la Cerdanya.

Sols un document, bastant descontextualitzat, esmenta una de les freqüents batusses entre l'abadia i la vila.

Cap menció, per exemple, a les tres vegades que els francesos s'arribaren en cinc anys a Ripoll (30 de desembre de 1809, Corpus del 26 de maig de 1812 i 28 de febrer de 1813), encara que sols estiguessin molt poques jornades a la vila. Molta poca cosa sobre la important aportació ripollesa en armes de foc (era l'única fàbrica d'armes del Principat i la indústria tradicional de la vila) a l'esforç bèl·lic català.

I cap esment a tres batalles que foren d'un considerable volum: La batalla de coll de Canes, entre Vallfogona i Ridaura (23 de febrer de 1813), la posterior batalla de Ripoll (que va merèixer un gravat de Langlois) o de la batalla de la vall de Ribes, o de la Corba (7 de maig de 1813).

I sobretot la manca de contextualització a un fet que serà cabdal per a Ripoll, la supressió el 6 d'agost de 1811 del règim senyorial, que suposa la fi del domini del monestir sobre la vila, que sols la creació d'un pseudoajuntament el 1755 havia modificat una mica.

Suposem que l'exposició volia trencar, en una línia positiva, una mitologia sobre els setges de Girona ("tres vegades immortal"). En part, en l'exposició s'ha aconseguit, però encara resta bastant present un egocentrisme gironí, lligat a l'àmbit territorial del bisbat, que deixa sense protagonisme una part important de la província de Girona. Aquesta percepció de l'espai ha originat episodis curiosos, entre d'altres el protagonitzar fa un temps per la Diputació de Girona, al no convocar els ajuntaments pirinencs del Ripollès i la Cerdanya per resoldre els problemes originats per una nevada.

Felicitant de nou les persones que han fet possible l'exposició, voldríem reclamar cura per a properes iniciatives com aquesta, tan lloable per altres conceptes i qüestions.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/12/22/ripolles-girona-guerra-del-frances/596686.html?utm_source=rss